

Bilag 4.

Dansk Sejlskibsrederi-Forening
for mindre Skibe.

Svendborg, den 17. Februar 1914.

Til Landstingets Udvalg til Behandling af Sønæringsloven m. m.

I det af Udvalget af 2. Juni 1911 udarbejdede Udkast til Sønæringslov m. m. staar i Kap. 5, § 32, 1ste Stykke: „De forinden Ikrafttrædelsen af Sønæringsloven af 25. Marts 1892 erhvervede Sønæringsbeviser hjemler deres Indehavere samme Ret som hidtil.“

Næste Stykke bestemmer, at de, der har Næringsbevis efter den nævnte Lov, faar samme Ret, som den paatænkte nye Lov vil give.

Der findes imidlertid for Tiden ca. 50 Skippere, som har Næringsbevis før Loven af 1892 som Sætteskipper (altsaa uden at have bestaaet den nuværende Sætteskipperprøve). Da det forelagte Lovforslag paatænker at udvide Grænserne for den Fart, hvori disse Mennesker nu har Ret til at føre Skib, til at omfatte al Fart Øst for Linien Lindesnæs—Texel, vil de Skippere, efter Lovforslagets Ordlyd, blive udelukket fra at faa Del i denne Udvidelse og saaledes pludselig blive daarligere stillet i Konkurrencen, end de hidtil har været.

Vi tillader os derfor ærbødigt at ansøge det højtærede Udvalg om at foreslaa, at foran citerede Stykke ændres derhen, at Indehaverne af saadanne Næringsbeviser faar samme Ret som efter de Næringsbeviser, der er erhvervede efter Loven af 1892 eller efter den forelagte Lov, mod eventuelt at underkaste sig et Kursus med Gennemgang af det Pensum, som nu kræves lært til Sætteskipperprøven.

Vi skal som Begrundelse af det berettigede i denne vor ærbødige Ansøgning anføre: Indehaverne af disse Næringsbeviser har nu alle sejlet som Førere i mere end 20 Aar i den bredeste og stærkest trafikerede Del af Østersøen, og denne 20-Aars Praksis er betydelig mere Garanti for at kunne føre et Skib end den Garanti, en rent teoretisk Prøve som Sætteskipperprøven giver.

I Ærbødighed:

for Dansk Sejlskibsrederiforening for mindre Skibe

L. Rasmussen.